

РЕШЕНИЕ

№ 28794

гр. София, 16.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 30.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **1159** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 84, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Делото е образувано по жалба на Х. Ф., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], непридружен непълнолетен с адрес: [населено място], ПК 1220, РПЦ – С. „ПМЗ – кв. Военна рампа“, [улица], представляван от адв. М. З., САК, назначена за особен представител с Решение № 588 / 05.09.2025 г. на Председателя на Националното бюро за правна помощ, срещу Решение № 13895 / 22.12.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС.

В жалбата, подадена чрез адв. М. З., САК, е посочено, че е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Решението е постановено в противоречие с материалноправните разпоредби на правото на ЕС и с националното право. Не е изяснена обективната истина. Не е съобразен принципът на висшия интерес на детето, който е залегнал в чл. 3 от Конвенцията. Неправилно е приложен чл. 6 и чл. 8 от Регламент (ЕС) № 604 / 2013. Иска се назначаване на ДНК експертиза. Иска се отмяна на решението на ДАБ и връщане на преписката на решаващия орган за ново произнасяне и продължаване на процедурата по трансфер, съгласно Регламент 604 / 2013, съобразно установените от съда факти.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично. Представява се от адв. М. З.. Иска отмяна на решението и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне.

Ответната страна чрез юрк. Е. Х. – оспорва жалбата. Предвид посочените аргументи и мотиви в оспорения акт се иска от съда да се отхвърли жалбата.

От фактическа страна:

В хода на административното производство е установено, че са налице индикации за компетентност на друга държава – членка съгласно Регламент (ЕС) № 604 / 2013 на Европейския парламент и на Съвета. Чужденецът е заявил, че чичо му пребивава легално на територията на Република И., с предоставена международна закрила. Чужденецът е представил копие на лични карти на него, на баща му и чичо му, както и документ, който удостоверява законния престой на чичо му в Република И.. В допълнение са представени и писмено съгласие от двете лица, че желаят процедурата на търсещия закрила да се разгледа на територията на Република И..

От страна на Република България на 17.10.2025 г. е отправено запитване към Република И.. Запитването е направено на основание чл. 8 от Регламент (ЕС) № 604 / 2013 на Европейския парламент и на Съвета и е с референтен номер № 90825BG001 за поемане на отговорност спрямо Х. Ф..

От страна на Република И. (ирландските власти) на дата 05.11.2025 г. е изпратена нотификация до Република България, с искане да бъдат представени допълнителни документи, доказващи родствена връзка между Х. Ф. и чичо му, становище от представителя му относно най – добрия интерес на непридруженото непълнолетно дете, кореспонденция между Х. Ф. и чичо му, както и ДНК експертиза, за да бъде доказана родствена връзка помежду им. В случай че такава не бъде представена, Република И. няма да разгледа молбата за международна закрила на Х. Ф..

На 18.11.2025 г. от страна на Република България са изпратени становището от представителя на Х. Ф., в което е изложено, че в най – добър интерес на детето е да се събере с чичо си на територията на Република И., тъй като между тях вече има изградена емоционална връзка и там Х. Ф. ще получи необходимите грижа и сигурност. В допълнение е приложен и снимков материал. Относно искането от страна на ирландските власти за ДНК тест, в оспореното решение е посочено, че Република България индикира следното: ДНК или кръвен тест трябва да бъде направен само и единствено когато липсват други документи, доказващи законния престой на чичото в Република И., или документи които да удостоверят родствена връзка между него и Х. Ф..

На дата 24.11.2025 г. от страна на ирландските власти е изпратена нотификация до Република България, че Република И. отказва да поеме отговорност за Х. Ф., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], непридружен непълнолетен. Властите на Република И. посочват, че с оглед най – добрия интерес на детето е необходимо да бъде направена ДНК експертиза, за да бъде доказана по безспорен начин родствена връзка между него и чичо му.

С оспореното по делото решение на основание чл. 67в, ал. 1, т. 2 от ЗУБ е отказано прехвърлянето в Република И. на Х. Ф., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], непридружен непълнолетен с адрес: [населено място], ПК 1220, РПЦ – С. „ПМЗ – кв. Военна рампа“, [улица]. В решението е посочено, че производството е по реда на глава IV, раздел Ia, от ЗУБ. Образувано е с разпореждане № 509092 / 16.10.2025 г. на интервюиращ орган в РПЦ – С., „ПМЗ – кв. Военна рампа“ по молба на Х. Ф., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН]. При тези обстоятелства, органът е заключил, че на основание разпоредбите на Регламента, Република България е компетентна да разгледа молбата за международна закрила на Х. Ф., гражданин на А. и на основание чл. 67в, ал. 1, т. 2 от ЗУБ е издал оспореното пред съда решение за отказ.

Недоволен от този отказ жалбоподателят го оспорва пред АССГ.

От правна страна:

Жалбата е подадена в срок от лице с правен интерес. Решението е връчено на дата 12.01.2026 г. Жалбата е подадена по пощата с дата на пощенското клеймо 19.01.2026 г.

На първо място, в разпоредбата на чл. 84, ал. 1 от ЗУБ е посочено общо, че решенията по глава шеста, раздел Ia, в който раздел попада чл. 67в, ал. 1 от ЗУБ, могат да се обжалват в 7-дневен срок

от връчването им пред Административен съд София-град, чрез органа, издал решението.

Нормите на Раздел Ia от глава шеста на ЗУБ регламентират производство в съответствие с Регламент 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, предвид чл. 67а, ал. 1 от същия раздел. Правото на жалба срещу решенията във връзка с приложението на Регламент 604/2013, предвидено по чл. 84, ал. 1 от ЗУБ, трябва да се тълкува в съответствие с предвиденото по Регламент 604 / 2013. Освен това, макар и да не е посочена норма на регламента в оспореното решение, а само национална норма, то е видно, че се касае за поемане на отговорност за разглеждане на молбата от българската държава именно във връзка с правилата по регламента, предвид препращането по чл. 67а, ал. 1 от ЗУБ изрично за съответствие с регламента.

Следователно, гаранциите за оспорване на решенията, издадени в процедурата по регламента трябва да бъдат предвидените по същия регламент. Освен това, регламентът е акт с пряко приложение и задължителен в своята цялост за държавите членки (аргумент от чл. 288, § 2 от ДФЕС).

В хода на съдебното производство в открито съдебно заседание от дата 30.06.2026 г. е представено изследване, извършено в лабораторията на „А. Л.“ (от името на „О. К. Патърнити С.“). В заключението на това изследване е посочено, че Лице № 1 (Н. Ф.) и лице № 2 (Х. Ф.) имат родствена връзка като чичо и племенник. Посочено е следното заключение: На база на извършения ДНК анализ съществуват убедителни доказателства в подкрепа на твърдението, че Лице № 1 (Н. Ф.) и лице № 2 (Х. Ф.) имат родствена връзка като чичо и племенник, а не са, каквото е алтернативното твърдение – без роднинска връзка. Приложени са резултати от изследването. Писменото заключение на лабораторията е представен пред АССГ в надлежно заверен превод от „Транслейшън сървисиз плус“ ЕООД.

Предвид на това ново доказателство съдът намира, че са налице предпоставки решението да бъде отменено, а преписката трябва да се върне на органа. При новото произнасяне административният орган трябва да отправи ново запитване до Република И., във връзка с новопредставената пред съда ДНК експертиза. Да се вземе предвид и становището на социален работник А., изразено в открито съдебно заседание от дата 19.05.2026 г.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. Ф., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], Решение № 13895 / 22.12.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 67в, ал. 1, т. 2 от ЗУБ е отказано прехвърлянето му в Република И..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на органа за ново разглеждане при съобразяване на мотивите.

Решението, на основание чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, е окончателно и не подлежи на обжалване.